

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/128/2015
Identifikačné číslo spisu:	2013200691
Dátum vydania rozhodnutia:	13.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200691.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: B. D. S., nar. XY, bytom Y., zastúpeného spoločnosťou V4 Legal, s.r.o., Tvrdeho 783/4, Žilina proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7422-3/2013-BA zo dňa 07. augusta 2013, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2015, č.k. 20S/47/2013-71, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2015, č.k. 20S/47/2013-71, z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 31. marca 2015, č.k. 20S/47/2013-71, rozhodnutie žalovanej č. 7422-3/2013-BA zo 07. augusta 2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c), písm. d) O.s.p. a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie. Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalobcu.

V správnom konaní vydala Sociálna poisťovňa, pobočka Senica rozhodnutie č. 23298-1/2011-Sž z 22. augusta 2011, podľa ktorého žalobcovi nevznikla účasť na nemocenskom poistení, dôchodkovom poistení a poistení v nezamestnanosti dňom 01. augusta 2010. Žalovaná ako druhostupňový orgán rozhodnutím č. 7422-3/2013-BA zo 07. augusta 2013 prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Senica potvrdila.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave vyplýva, že žalovaná v odôvodnení rozhodnutia neuviedla, ako v súvislosti so záverom o nepreukázaní reálneho výkonu práce žalobcom v roku 2010 vyhodnotila jednotlivé dôkazy a zistenia vykonané v nasledujúcich rokoch a týkajúce sa sídla a prevádzky zamestnávateľa žalobcu, či výsledku kontroly odvodov, vykonanej v dňoch 21.-22.09.2011. Žalovaná neuviedla, čím boli vyvrátené tvrdenia žalobcu o skutočnom výkone pracovnej činnosti podložené listinnými dôkazmi. Hoci samotné parametre tvrdeného pracovného pomeru žalobcu (pracovná doba, mzda, vzdialenosť miesta výkonu práce od bydliska žalobcu) a zistenia správnych orgánov vzbudzujú pochybnosti o reálnom výkone pracovnej činnosti a naznačujú iný účel prihlásenia

žalobcu do slovenského sociálneho systému, správne orgány to nezavaruje povinnosti vykonať relevantné dokazovanie a prijaté rozhodnutia odôvodniť v súlade s požiadavkami zákona.

Rozsudok krajského súdu napadla žalovaná včas podaným odvolaním. Namietla, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia sa Sociálna poisťovňa, pobočka Senica dňa 24. júna 2011 pokúsila vykonať kontrolu reálneho výkonu činnosti zamestnancov v mieste sídla zamestnávateľa Adam Bocheňski - PROJEKT PLUS, pričom zistila, že na adrese miesta podnikania je len starý neobývaný dom. Z vyjadrenia Obecného úradu Sobotište vyplýva, že zamestnávateľ v obci nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a podľa dostupných informácií ani v minulosti takúto činnosť nevykonával. Na základe kontroly sa nepodarilo preukázať, že zamestnávateľ prideloval zamestnancom prácu počas trvania pracovnoprávneho vzťahu a že zamestnanci prácu skutočne vykonávali. Zamestnávateľ zanikol dňa 21. septembra 2011, preto iné kontroly reálneho výkonu činnosti žalovaná a Národný inšpektorát práce nemohli u zamestnávateľa vykonať. Na preukázanie reálneho výkonu činnosti zamestnancov nepostačuje formálnym spôsobom deklarovať podnikanie, napr. pracovnými zmluvami. Žalovaná vychádza aj z dohodnutých mzdových podmienok a počtu hodín, ktoré majú zamestnanci za mesiac odpracovať. Žalovaná má za to, že dôkazné bremeno leží nielen na nej, ale aj na žalobcovi a zamestnávateľovi, ktorú si títo riadne nesplnili. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje na čl. 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu č. 987/2009. Žalovaná teda naďalej zastáva právny názor, že na základe kontroly sa nepodarilo preukázať reálny výkon činnosti zamestnancov zamestnávateľa Adam Bocheňski - PROJEKT PLUS na území Slovenskej republiky. Preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Trnave tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne.

Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu pridržiaval dôvodov žaloby a mal za to, že odvolanie je neopodstatnené. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie alebo zmenu.

Ako vyplýva z prvostupňového rozhodnutia žalovanej, zamestnávateľ Adam Bocheňski - PROJEKT PLUS, s miestom podnikania Sobotište 17, IČO: 45 681 848 prihlásil žalobcu do poistenia odo dňa 01. augusta 2010 ako svojho zamestnanca. Zamestnávateľom teda bola fyzická osoba: G. U., trvale bytom M. Ako ďalej vyplýva z oznámenia o ukončení podnikania, nachádzajúceho sa v administratívnom spise žalovanej, živnostenské oprávnenie zamestnávateľovi žalobcu zaniklo dňa 21. septembra 2011.

Podľa § 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (ďalej len „živnostenský zákon“) živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom.

Zánik živnostenského oprávnenia má iba ten dôsledok, že fyzická osoba už nie je oprávnená vykonávať živnosť. Zánikom živnostenského oprávnenia však nedochádza k zániku povinností fyzickej osoby, ktoré jej vznikli počas prevádzkovania živnosti, vrátane povinností, ktoré takej fyzickej osobe vznikli v spojení so zamestnávaním zamestnancov podľa pracovnej zmluvy. Nedochádza preto ani k zániku zodpovednosti, ktoré takej fyzickej osobe ako zamestnávateľovi vznikli podľa predpisov sociálneho poistenia.

G. U. bol účastníkom správneho konania aj po zániku jeho živnostenského oprávnenia v súlade s § 173 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. ako fyzická osoba, o ktorej právach alebo povinnostiach ustanovených týmto zákonom sa má konať alebo ktorej práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom môžu byť rozhodnutím správnych orgánov priamo dotknuté, a to najmä vo vzťahu k jeho prípadným odvodovým povinnostiam na sociálne poistenie podľa § 141 ods. 1 a § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., resp. právu na vrátenie poistného zaplateného bez právneho dôvodu podľa § 145 ods. 1 tohto zákona.

Vzhľadom na uvedené je potom potrebné konštatovať, že v dôsledku zániku živnostenského oprávnenia

živnostníka Adam Bocheňski - PROJEKT PLUS, s miestom podnikania Sobotište 17, IČO: 45 681 848, nezanikla spôsobilosť fyzickej osoby G. U., trvale bytom M., byť účastníkom konania, ani jeho prípadné povinnosti, a preto bolo potrebné aj v konaní pred správny súdom konať aj s G. U. ako účastníkom správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Krajský súd postupoval nesprávne, keď do konania ako účastníka nepribral G. U., podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd priberie do konania G. U., trvale bytom M., vec znovu prejedná a rozhodne. V novom rozhodnutí vo veci znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.